

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 lipca 1985 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) oraz w związku z art. 1 ust. 2 i art. 93 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rybołówstwa wykonywanego na Zalewie Wiślanym.

§ 2. 1. Zabrania się połowu ryb w strefie przybrzeżnej Zalewu Wiślanego w okresie od dnia 20 kwietnia do dnia 10 czerwca w odległości 500 m od twardej roślinności, a tam gdzie jej nie ma — w odległości 1000 m od brzegu.

2. W okresie ochronnym na obszarze wymienionym w ust. 1 zezwala się jedynie na odlów węgorza (*Anguilla anguilla* L.) i śledzia (*Clupea harengus* L.) zestawami żaków węgorzowych i niewodami stawnymi.

§ 3. Zabrania się połowu:

- 1) jesiotra (*Acipenser sturio* L.), parposza (*Alosa fallax* Lac.) i szczupaka (*Esox lucius* L.) — w ciągu całego roku,
- 2) łososia (*Salmo salar* L.), troci (*Salmo trutta* L.) — w okresie od dnia 1 września do dnia 31 stycznia,
- 3) sandacza (*Lucioperca lucioperca* L.), leszcza (*Abramis brama* L.) — w okresie od dnia 20 kwietnia do dnia 10 czerwca.

§ 4. 1. Zabrania się:

- 1) połowu ryb narzędziami tralującymi wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem niewodów dobrzeżnych.
- 2) używania do połowu ryb środków wybuchowych i trujących, broni palnej, ościeni i innych narzędzi kłujących, z wyjątkiem sznurów hakowych i haczyka wędki.
- 3) budowania urządzeń zagradzających koryta rzek, strumieni i kanałów łączących jeziora i zatoki z właściwymi zbiornikami wodnymi oraz pomiędzy sobą,

4) ustawiania niewodów, sieci stawnych i zestawów żakowych w szachownicę oraz ustawiania pomiędzy nimi innych narzędzi połowowych,

5) wystawiania sieci stawnych o długości przekraczającej 200 m, z tym że odległości boczne pomiędzy sieciami powinny wynosić co najmniej 200 m, a odległości frontalne co najmniej 500 m,

6) wystawiania żaków inaczej niż w linii prostej, o długości przekraczającej 120 m, szerokości 15 m, z tym że odległości boczne pomiędzy takimi zestawami powinny wynosić co najmniej 120 m, a odległości frontalne co najmniej 500 m,

7) stosowania w sprzęcie haczykowym dżdżownic jako przynęty.

2. Upoważnia się Urząd Morski w Gdyni do ustalania innej niż określona w ust. 1 pkt 6 odległości frontальной pomiędzy zestawami żaków. Dopuszcza się w określonym przez Urząd Morski w Gdyni terminie intensywnej połowy śledzia, ze stosowaniem dodatkowych żaków, pod warunkiem zachowania wymaganych wielkości zestawów oraz wymaganych odległości między nimi.

§ 5. 1. Ustanawia się minimalne wymiary oczek w narzędziach połowowych w milimetrach:

Nazwa narzędzi połowowych	Matnia kutel	Część przejściowa	Skrzydło
Niewody dobrzeżne sandaczowo-leszczowe	36	38	42
Niewody stawne śledziowe	16	16	28
Żaki i mieroże węgorzowe	16	—	20

2. Długość każdej części przejściowej w niewodach dobrzeżnych nie powinna przekraczać jednej trzeciej odpowiedniego skrzydła.

3. Inne sieci, nie wymienione w ust. 1 i 2, powinny mieć oczka o wymiarach co najmniej:

- 1) 65 mm — do połowu łososia (*Salmo salar* L.) i troci (*Salmo trutta* L.),
- 2) 60 mm — do połowu sandacza (*Lucioperca lucioperca* L.) i leszcza (*Abramis brama* L.),
- 3) 36 mm — do połowu certy (*Vimba vimba* L.), płoci (*Rutilus rutilus* L.), karasia (*Carassius carassius* L.) i lina (*Tinca tinca* L.).

4. Pomiaru oczek w narzędziach połowowych dokonuje się w stanie mokrym sieci przez mierzenie odległości pomiędzy jedenastoma węzłami wzdłuż plecionki sieci i podzielenie otrzymanej liczby przez dziesięć. Dopuszcza się zmniejszenie wymiarów oczek do 5% przy sieciach z włókien syntetycznych.

§ 6. Urząd Morski w Gdyni może zezwalać instytutom naukowo-badawczym na wykonywanie w celach naukowych połowów ryb i innych organizmów żywych wszelkimi narzędziami i sposobami w określonym przez ten urząd miejscu i czasie.

§ 7. 1. Zabrania się połowu niżej wyszczególnionych gatunków ryb, jeżeli ich długość, mierzona od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej, wynosi mniej niż:

1) u łososia (<i>Salmo salar</i> L.)	— 60 cm,
2) u troci (<i>Salmo trutta</i> L.)	— 50 cm,
3) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i> L.)	— 50 cm,
4) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i> L.)	— 46 cm,
5) u leszcza (<i>Abramis brama</i> L.)	— 35 cm,
6) u lina (<i>Tinca tinca</i> L.)	— 28 cm,
7) u certy (<i>Vimba vimba</i> L.)	— 30 cm,
8) u karasia (<i>Carassius carassius</i> L.)	— 20 cm,
9) u śledzia (<i>Clupea harengus</i> L.)	— 16 cm.

2. Przy określaniu długości ryb solonych, wędzonych i suszonych dopuszcza się obniżenie o 4% wymiarów ustalonych w ust. 1.

§ 8. 1. Dopuszcza się obecność przyłowu ryb niewymiarowych, to znaczy o wymiarach mniejszych niż ustalono w § 7 ust. 1, lub ryb wymiarowych złowionych przypadkowo w okresie ochronnym w odniesieniu do jednego wyładunku bądź jednego przeglądu sieci — w ilościach, licząc w sztukach, do 5% dla niewodów i żaków węgorzowych, do 3% dla sieci stawnych sandaczowo-leszczowych oraz do 20% przy połowach śledzi.

2. Ryby złowione przypadkowo w okresie ochronnym oraz ryby o wymiarach mniejszych niż ustalono — jeżeli są żywe — należy natychmiast wpuścić do wody, z zachowaniem wszelkich środków ostrożności, tak aby nie pośnęły.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia, że w określonym miejscu, przy użyciu właściwego sprzętu połowowego, przyłów ryb o wymiarach mniejszych niż ustalono w § 7 ust. 1 lub w okresie ochronnym przekracza normy określone w § 8, rybak obowiązany jest natychmiast zmienić sprzęt połowowy lub miejsce połowu.

2. Kierownik statku rybackiego obowiązany jest po powrocie z łowiska zgłosić służbie ochrony rybołówstwa Urzędu Morskiego w Gdyni ilość ryb złowionych w ustanowionym dla nich okresie ochronnym lub ilość złowionych ryb niewymiarowych przekraczającą ilość określoną w § 8 ust. 1.

§ 10. Odłowy leszcza (*Abramis brama* L.) i sandacza (*Lucioperca lucioperca* L.) nie mogą przekraczać w skali rocznej ilości ustalonych na mocy okresowych porozumień międzynarodowych.

§ 11. Urząd Morski w Gdyni wydaje szczegółowe przepisy z zakresu ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym, wynikające z realizacji porozumień międzynarodowych.

§ 12. Statek dozorczy rybołówstwa, wzywający statek rybacki do zatrzymania się, powinien nadać sygnał dźwiękowy „L” lub „SQ 3” alfabetem Morse'a albo wywiesić flagę sygnałową „L” lub zestaw flag sygnałowych „SQ 3” według zestawu kodu międzynarodowego w dzień, w nocy zaś nadać odpowiedni sygnał świetlny alfabetem Morse'a.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 20 maja 1965 r. w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym (Dz. U. Nr 23, poz. 150, z 1967 r. Nr 20, poz. 92 i z 1968 r. Nr 4, poz. 27).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej:
J. Korzonek